

NADĚJáčEk

ROČNÍK V. / Č. 9 ZÁŘÍ 2017

NADĚJE pro všechny, z. s.

SDÍLENÍ

Do života nám vstoupilo slovo sdílení. Sdílení fotografií na sociálních sítích, sdílení zážitků, sdílení emocí. Kdo nyní nesdílí, je bezcitný egoista a asociál. Je to jen módní slovo, pomíjivý trend nebo diktát, kterým si komplikujeme životy? Jako již kdosi před ním, říká i pan Valter Broda, kočí z Horního Žukova: „Když sdílíte radost, radost se zdvojnásobuje. Když sdílíte smutek, ten smutek se rozloží a není zase takový těžký.“ Znáte ten okamžik, kdy se někdo v kině začne od srdce a hlasitě smát, strhne s sebou většinu. Když se “směje“ celé kino, směje se o to více, prožitek se umocňuje. Doma u televize už není smích tak intenzivní. Chybí davová psychóza, a také se doma tolik nesoustředíme na ty “srandovní“ situace, něco nás snadno rozptýlí. Smutné okamžiky v našich životech, kdy například přijdeme o blízkou osobu, něco se nám nepovede, apod., jsou snesitelnější, když se o ně máme s kým podělit. Sdělit tomu druhému, jak se cítíme,a i když nám nepomohou, mnohdy stačí jen to, že nás vyslechnou a řeknou pár utěšujících slov. Vždy záleží na tom, jak velké či dramatické naše smutky jsou. Naprosto jiné je sdílení prostřednictvím sociálních sítí. Smích toho druhého neslyšíme, max. :) a nevíme zda je mezi “657“ virtuálními přáteli někdo, kdo bude stát po našem boku, když to budeme potřebovat. Nechte se povozit panem Brodou nebo vaše staré, špatně chodící rodiče či děti. Jezdí o prázdninách v Karviné v zámeckém parku. Po domluvě by vás mohl vzít na projížďku i v jiné lokalitě. A třeba si bude s vašimi blízkými vyprávět o životě a sdílet na chvíli tolik potřebnou radost.

Chcete-li nám jakkoli pomoci
www.nadejeprovsechny.cz

TŘEBOVICKÝ KOLÁČ 16. - 17. 9. 2017

NAD OBLAKY aneb každý může být hvězdou 19. 9. 2017

KRKONOŠE - MEDVĚDÍ BOUDA 28. 9. - 1. 10. 2017

NABUŠENÉ ZÁŘÍ

Letošní zářijové akce končí tou největší, a to výletem do Krkonošských hor. Začneme na přeskáčku, vlastně druhou akcí, konkrétně soutěží talentů pro mentálně a tělesně postižené spoluobčany v Olomouci s názvem **NAD OBLAKY aneb každý může být hvězdou.** Někteří naši členové, Lenka a Lukáš, zde již v minulých letech vystupovali jako sólisté v pěvecké soutěži, a také Jirka se Zuzkou, kteří si to letos zopakovali. Mentallica v kompletní sestavě na letošním 8. ročníku vystoupila poprvé. Před vystoupením se kapela rozcvičovala u vchodu do pavilonu olomouckého výstaviště, kde přilákala nejen samotného režiséra soutěžního večera, ale i TV Morava. Reportáž naleznete na jejich stránkách. Díky pomoci **ArcelorMittal Engineering Products Ostrava** jsme mohli zakoupit basu, na kterou se již Lukáš naučil několik písniček. S jednou z nich v Olomouci vystoupili a získali fantastické druhé místo! Celá akce se konala pod záštitou hejtmana olomouckého kraje p. Ladislava Oklešťka a osobností kulturního a uměleckého života, např. Kateřiny Kornové a pana Kurta Gebauera. Byl to dlouhý den, ale pro všechny velmi zajímavý zážitek.

Natáčí nás TV Morava :)

DĚKUJEME

NADACI OKD

a

Městskému obvodu OSTRAVA - JIH

za finanční podporu pobytu v nádherném prostředí Krkonoš

Společnosti ArcelorMittal Engineering Products Ostrava

za podporu naší hudební skupiny Mentallica

Narozeniny slaví:

KATKA

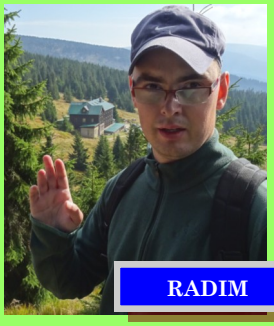

LUKÁŠ

MARTIN

Tento měsíc slaví narozeniny značná část naší hudební skupiny: Hráčka na cajon, a hráči na flétnu a basu

RADIM

Radim—někdy nás velmi překvapí, co mu udělá radost, rád zpívá

Majki - srdcař a věrný fanoušek Azet Havířov

MAJKI

Krkonoše

Sešli jsme se ve stání svátek opět u nádraží ve Svinově, jen na jeho opačné straně, protože jsme tentokrát nejeli vlakem, ale autobusem. Díky zaměstnaneckému grantu společnosti OKD, který tato společnost poskytla otci jednoho z našich Nadějáků jsme si poprvé pronajali

Chystáme se k odjezdu

autobus u pana Petra Vávry. Řidič pan Miloš L. přijel dle domluvy v 6:45 hod a přestože jsme tentokrát vyjížděli o mnoho dříve, než obvykle, byli na místě všichni včas. Krátce po sedmé hodině jsme již frčeli po dálnici. Jestli jsme si mysleli, že se většina v autobuse ještě „dospí“, mýlili jsme se. Povídalo se, pak i zpívalo, počasí zpočátku chladné, ale slunečné, cesta ubíhala docela rychle a před půl dvanáctou jsme zastavili na parkovišti u ZOO ve Dvoře Králové. Postupně jsme společně nebo ve skupinkách procházeli jednotlivými pavilony a kolem výběhů zde žijících zvířat, každého nadchlo něco jiného. Ať už to byly nádherné ryby ladně plující mezi korály, nebo pestrobarevní ptáci ve sklenících a voliérách. Největší uši na nejmenší psovité šelmě - takto byl popsán fenek, poslouchali jsme komentované krmení žiraf a dozvěděli se tak mnoho zajímavých informací. Kupodivu velmi ladně pobíhající samice nosorožce s mládětem a lvice pohybující se v těsné blízkosti auta v úseku

ZOO Dvůr Králové

safari, a další spousta zajímavých šelem, jako jsou třeba hyeny, to vše nás zaměstnalo až téměř do půl třetí. Pokračovali jsme dále asi ještě hodinu a půl, než jsme se dopravili na Medvědí boudu ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších, což bude naše bydliště na následující 3 dny. Jako vždy jsme si nejdříve rozdělili pokoje, vybalili jsme věci a trochu se rozkoukávali po nádherných výhledech v okolí boudy a orientovali se v jejich interiérech. Večeře byla v půl sedmé, měli jsme hovězí guláš s těstovinou, pak někteří z nás využili nabídku baru. Večer jsme zpívali s Mentallicou, přihlíželi i někteří další zde ubytovaní hosté. Večerní hygiena a spánek po dlouhém dni.

Medvědí bouda - naše ubytování s panoramaty :)

Krkonoše — pokračování

Páteční ráno bylo slunečné, po snídani jsme se postupně vybavili na celodenní výlet. Dnešní plánovaná trasa není sice dlouhá, co se týče kilometrů, ale je náročná počátečním stoupáním a následně náročnějším kamenitým terénem.

Naše okružní trasa

Trasa vede od Medvědí boudy, kolem Martinovy boudy k Labské boudě, pak k prameni Labe, Sněžné jámy a hřebenovkou po červené a pak od rozcestí pod Smělcem po modré zpět. Někomu šlo šlapání rychleji, někomu pomaleji, ne všichni si byli jisti v pro ně novém terénu, tak si raději dávali na čas a šli opatrně. U Labské boudy jsme posvačili chléb se řízkem, zeleni-

... po 2 km

nu a sušenku, doplnili pitný režim a vydali se k prameni Labe. Sluníčko svítilo, počasí jako na objednávku, výhledy do dalekého okolí, včetně Sněžky, byly nádherné. Kochali jsme se všichni a pro některé, kteří

Labe a Labská bouda

zde byli poprvé, se Krkonoše staly láskou na první pohled. Kdo znáte, určitě chápete. Nádherné prostředí, kameny jako polité pistáciovou zmrzlinou, pohádka. U pramene Labe jsme se příliš nezdrželi, bylo tam poměrně dost lidí, stejně jako předtím na Labské boudě, a tak jdeme dál přes Českou budku ke Sněžným jámám. Tohle místo je jak vystřižené z fantasy filmu. Hluboká skalnatá rokle, dole zeleň a jezírka, místo, které Vás ohromí svou monumentálností. Bouda nad nimi nese jméno Wawel, a je zde umístěn vysílač. Slouží také pohraničníkům.

Cesta dál vedla po velkých, do cesty poskládaných balvanech, některým našim Nadějákům dělal sestup dolů

Sněžné jámy

trochu problém, a tak jsme je postupně sváděli za ruku dolů. Pomohli i okolojdoucí turisté, dokonce i zahraniční turisté, a tak jsme vlastně přispívali svou malou měrou k integraci a vzájemnému soužití. Došli jsme zpět na Medvědí boudu po páté hodině. Jednoho z našich Nadějáků—Radima, začala během sestupu hodně bolet noha, nešlo se mu dobře, a tak poté, co s ním dva dobrovolníci došli k malému rozcestí, zavolali horskou službu s prosbou o pomoc. Přijel milý a sympatický pan

Ráďu s naší zdravotnicí odváží sympaťák Robert z Horské služby Špindlerův Mlýn ... děkujeme

Robert na čtyřkolce, Lenka s Radimem pak zažili adrenalinovou cestu zpět, neboť s nimi jel po normální pěší trase, což bylo docela náročné. Dojeli v pořádku, zážitek to byl pro oba. Panu Robertovi jsme moc poděkovali, vyřídili formality a pak se rozloučili. K večeři byla sekaná s bramborovou kaší a večer jsme opět strávili zpěvem, odpočinkem, relaxací po náročném dni. V tento páteční večer se k nám přidali i někteří další ubytovaní hosté, zpívalo se a hrálo docela dlouho do noci. Atmosféra byla výborná, všichni se skvěle bavili. Zpívali jsme písničky, které už jsme dlouho neslyšeli, bylo to moc prima pro všechny, a myslím si, že na to budeme ještě dlouho vzpomínat.

Krkonoše — pokračování

V sobotu ráno bylo opět slunečno, jen více foukalo a bylo chladněji. Někteří byli po včerejšku docela unavení, a tak na dopolední téměř osmikilometrovou procházku se jim nechtělo. Prošli jsme se neznačenou, ale širokou cestou vedoucí od chaty až do blízkosti Labského dolu, podívali se na Labskou boudu, kde jsme včera byli, trochu z jiného pohledu.

Tam nahoře jsme včera byli :)

Vrátili jsme se akorát na oběd, měli jsme zeleninový vývar, a přírodní kuřecí maso s chlebem (původně jsme plánovali celodenní výlet, tak byl balíček). Po obědě byl odpolední klid, proběhlo zasedání výkonné rady. Později

Vyhlídka - Ptačí kámen 1258 m. n. m.

někteří hráli hry s Lenkou, jiní využili odpolední čas ještě na další procházku k Mužským kamenům či k Ptačímu kameni. Foukal docela studený vítr, a tak návrat do vytopené chaty jsme uvítali.

K večeři bylo pečené kuřecí stehno s kaší. Moc jsme si pochutnali a večer trávili někteří s kapelou, jiní si kreslili, hráli karty, či si jen tak povídali a odpočívali na pokojích. V neděli ráno jsme se už jen po snídani, na které nechyběly jako každý den právě upečené domácí houstičky (dobrota!), všichni sbalili, nanosili věci do autobusu, ještě naposledy se kochali výhledy na okolní hřebeny Krkonoš a po obědě, který se skládal ze zeleninové polévky s houbami a boloňských špaget jsme vyrazili na cestu domů. Pan Miloš s námi bezpečně dojel až do Ostravy, měli jsme cestou dvě přestávky, během kterých jsme se občerstvili a ve tři čtvrtě na šest večer jsme parkovali u svinovského nádraží. Byl to docela náročný prodloužený víkend, ale stálo to za to! Děkujeme všem, díky kterým vše zdárně proběhlo a těšíme se, co nám přinese další nový měsíc.

Třebovický koláč 2017

Tvoření s dětmi návštěvníků Třebovického koláče

Už po několikáté jsme se zúčastnili dalšího ročníku Třebovického koláče. V sobotu a v neděli (16. –17. 9. 2017) jsme zde měli opět stánek, kde si převážně děti návštěvníků mohli vyrobit výrobky, tentokrát v návaznosti na náš tábor, s čarodějnickou tématikou. Byly to malé čarodějnice z papíru, kouzelnický klobouk a hůlka nebo vlastní čarodějnické koště. V sobotu se dařilo, počasí nebylo nejhorší, pršet intenzivněji začalo až k večeru. Neděle byla horší, jemně pršelo už od rána, po obědě se počasí zhoršovalo, a tak jsme naše působiště sbalili už před třetí odpoledne.

Hrajeme na Třebovickém koláči

V sobotu byli přítomni i členové Mentallicy. Hráli a zpívali nejen pro vlastní potěšení, ale hlavně pro procházející návštěvníky. Zvláště druhé odpolední vystoupení mělo obrovský úspěch. Kolem naší kapely se vytvořila docela početná skupina přihlížejících, z nichž mnozí se zapojili i do zpěvu. Naší Nadějáci dokonce i na přání přidávali, atmosféra byla skvělá, nu co více si přát!